

58. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

Ludovít Hološka: Violončelistka

1. 10. 2023

16.00

Hlavný usporiadateľ BHS

slovenská filharmonia

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

BHS člen
Európskej
asociácie
festivalov

Generálny partner BHS

www.filharmonia.sk

WWW.FILHARMONIA.SK

58. Bratislavské hudobné slávnosti

22. 9. – 8. 10. 2023

58. ročník

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia**

**z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky**

**Záštitu nad 58. ročníkom BHS prevzala pani Silvia Hroncová,
ministerka kultúry SR.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažitková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

European Festivals Association
Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš

koncertný umelec

predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.

dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský

koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton

muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková

hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček

hudobný skladateľ

prof. Jozef Podhoranský

koncertný umelec

Jordana Palovičová, klavír

Jakub Čižmarovič, klavír

Peter Machajdík (1961)

Spýtaj sa lesa 8'

Ľuboš Bernáth (1977)

Allegro giocoso pre klavír a dve bongá 5'

Eugen Suchoň (1908 – 1993)

Intermezzá, ESD 89/5a z cyklu Kaleidoskop 24'

Larghetto

Con moto

Andante

Volante

Sostenuto

Adagio non troppo

Allegro

Con affetto, rubato

Energico

Moderato

Risoluto

Dušan Martinček (1936 – 2006)

Venovania 13'

J. S. Bachovi

F. Lisztovi

C. Czernymu

Alexandrovi Rahbarimu: Čierny havran tancuje...

Bartókovi a Stravinskému pospolu

J. P. Rameauovi: La poule

Dezider Kardoš (1914 – 1991)

Tri skladby pre 2 klavíry

(arr. Rudolf Macudziński) 9'

Prelúdium

Meditácia

Burleska

Jevgenij Iršai (1951)

Dark side of contemplation pre dva klavíry 7'
(premiéra)

Ján Cikker (1911 – 1989)

Slovenská suita pre 2 klavíry, op. 22 22'

Na zelenej lúčke

Milá moja, kde si?

Sivé očká, biele líčka

Keď srdiečko pobolieva

Jano, Jano, ty si zbojník

„Na začiatku bola ponuka BHS a idea vrátiť sa na festivale po niekoľkých rokoch opäť k dielam slovenských skladateľov pre klavír. Vnímam ako povinnosť propagovať slovenskú tvorbu, pretože ju považujem za kvalitnú, môžem takto podporiť svojich kolegov – skladateľov a zároveň pre seba i publikum objavujem nové idiómy a diela, je to inšpirujúca a tvorivá cesta,“ hovorí klaviristka Jordana Palovičová, ktorá program dnešného koncertu pripravovala spolu s kolegom, pedagógom na VŠMU a komorným partnerom Jakubom Čižmarovičom.

Dramaturgiu koncertu tvoria viaceré súčasné diela, vrátane premiéry kompozície Jevgenija Iršaia (1951), no program je súčasne poctou „klasikom“ slovenskej hudby: Eugenovi Suchoňovi (1908 – 1993), Jánovi Cikkerovi (1911 – 1989), Deziderovi Kardošovi (1914 – 1991) a Dušanovi Martinčekovi (1936 – 2006). Koncert uvádza dvojica kompozícií Petra Machajdika (1961) a Ľuboša Bernátha (1977), s ktorými Jordana Palovičová dlhšiu dobu spolupracuje.

Bratislavský rodák **Peter Machajdik** začínal ako performer, improvizátor využívajúci netradičné spôsoby hry, čo ho priviedlo k spolupráci so súborom Transmusic Comp., ale aj s Martinom Burlasom v duu Vitebsk Broken. V 90. rokoch 20. storočia sa presťahoval do Nemecka, dlhšiu dobu žil v Berlíne, pôsobil tiež ako rezidenčný umelec vo viacerých mestách. Jeho hudba, v ktorej od polovice 90. rokov prevládla tendencia vytvárať fixný notový zápis, si získala ohlas aj v medzinárodnom kontexte. Tvorba Petra Machajdika obsahuje diela inštrumentálne, vokálne, hudbu k rozhlasovým a divadelným hrám, baletu a tanečným predstaveniam, soundscapes i grafické partitúry. Je tiež autorom hudby k divácky úspešným dokumentom Tomáša Hulíka *Divoké Slovensko*, *Prítomná minulosť*, *Kráľ nebies*, *orol skalný* alebo *Návrat rysov*.

*„Skladba **Spýtaj sa lesa** sa pomocou tradičných tonálnych a modálnych techník s citlivosťou pre zvukovú pestrofarebnosť snaží vytvoriť jemný svet emocionálnych textúr. Podobne ako väčšina mojich diel sa aj tento opus vyznačuje nenápadným hypnotickým charakterom a nenásilným hudobným jazykom, ktorý nanovo definuje niektoré formy súčasnej a dejinnej hudby. Ako prezrádza už samotný názov, skladba sa dotýka problematiky životného*

prostredia," napísal skladateľ o diele z roku 2022, ktoré od interpreta vyžaduje aj ovládanie perkusii (woodblock, zvonkohra), vokalizáciu a deklamáciu.

Tento klaviristický „multitasking“, ktorým je Jordana Palovičová, dedikantka Zeljenkovej kompozície Hry pre Jordanku pre klavír a štyri bongá (1997), známa, je prítomný aj v skladbe Allegro giocoso **Ľuboša Bernátha**, skladateľa, ktorý v súčasnosti pedagogicky pôsobí na Katedre hudobnej teórie VŠMU i na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne. V tvorbe Ľuboša Bernátha, žiaka Stanislava Hochela a Jevgenija Iršaia, patrí významné miesto operám, koncertantným dielam, komornej a duchovnej hudbe – za kantátu O mitissima Virgo Maria získal v roku 2013 Hudobným fondom udeľovanú Cenu Jána Levoslava Bellu. *„Predchádzajúce hráčske skúsenosti a inštrumentár Jordany Palovičovej, ktorá má v repertoári viacero diel s využitím bicích nástrojov, priniesli začiatkom roku 2021 nápad vytvoriť nové dielo. Keďže nešlo o prvú spoluprácu, nebolo žiadnym prekvapením, že za relatívne krátky čas vznikla skladba, v ktorej sa všetky tieto parametre zúročili a vzájomne skombinovali. Allegro giocoso pre klavír a dve bongá ponúka v kompaktnej forme hravú interakciu klavíra a bong, modálne stredoveké nápevy i temperamentné balkánske rytmy,*“

spomína Ľuboš Bernáth na vznik diela, ktorým klaviristku obdaril prvého apríla.

„Táto hudba je poklad, ktorý si treba vážiť a zaslúžila by si určite viac pozornosti, a to doma i v medzinárodnom kontexte,“ hovorí Jakub Čižmarovič, ktorý sa podieľal aj na nahrávke kompletného diela pre klavír významného predstaviteľa generácie slovenskej hudobnej moderny **Eugena Suchoňa** (v klavírnej hre žiaka Frica Kafendu), ktorá vyšla v roku 2018 vo vydavateľstve Pavlík Records. Metamorfózy, ktoré Jakub Čižmarovič považuje za najreprezentatívnejší Suchoňov klavírny opus, umelec často uvádza aj na svojich koncertoch v zahraničí. Hovorí, že reakcie zahraničného publika na Suchoňovu hudbu, ktorú uviedol v Nemecku, ale aj v Ázii, sú veľmi pozitívne. Keďže dramaturgia koncertu neumožňovala zaradenie rozsiahlych Metamorfóz, siahol po zriedkavo uvádzaných **Intermezzách** z cyklu Kaleidoskop (in memoriam Alexander Skriabin), ktorý je praktickým vyústením Suchoňovej teoretickej práce Akordika (1979).

„*Suchoň sa v týchto farebných dielach s bohatou štruktúrou dostal nesmierne ďaleko, hudba znie miestami ako improvizácia, tento rozmer približuje intermezzá k Martinčekovým Venovaniam,*“ vysvetľuje umelec svoj pohľad na diela a súčasne dramaturgické prepojenia s nasledujúcou skladbou v programe.

Jordana Palovičová dopĺňa, že tvorba **Dušana Martinčka** je jej blízka aj preto, že bol kolegom a oblúbeným autorom jej otca, klaviristu Ivana Paloviča (1938 – 1993), ktorý premiérovo uviedol mnohé z jeho kompozícií. „*Martinčekovo dielo považujem za to najkvalitnejšie, čo na Slovensku pre klavírvzniklo. Bol klaviristom-interpretom, pre jeho diela je typická vysoká obtiažnosť, vyžadujú si veľa energie a intelektuálne zázemie,*“ hovorí Palovičová a Jakub Čižmarovič, ktorý plánuje naštudovať jeho Etudy súhlasí. Dopĺňa, že práve zmienená náročnosť je dôvodom, prečo interpreti po jeho hudbe siahajú menej než by si zaslúžila. Cyklus **Venovania** z roku 1997 dedikoval skladateľ Stanislavovi Zamborskému, ktorý v knihe Hudba klavíra píše, že tieto diela sú vyznaním Martinčekovho obdivu k Johannovi Sebastianovi Bachovi, Igorovi Stravinskému, Bélovi Bartókovi, ale aj Carlovi Czernému. „*Čierny havran tancuje je odkazom na pódiový prejav dirigenta Alexandra Rahbariho, v skladbe La Poule sa Martinček neinšpiroval len barokovým majstrom, ale aj Respighiho orchestrálnou verziou známej Rameauovej skladby,*“ dopĺňa Jordana Palovičová kontext ďalších „venovaní“.

Klavír má dôležitú úlohu aj v tvorbe profesora kompozície na VŠMU v Bratislave **Jevgenija Iršaia**, ktorý hru na tomto nástroji vyštudoval na Špeciálnej hudobnej škole a na Konzervatóriu Rímskeho-Korsakova v Petrohrade, neskôr hru na klavíri učil a po príchode na Slovensko krátko pôsobil ako korepetitor v Banskej Bystrici. „*Iršaiova tvorba od začiatku vzbudzovala celkom mimoriadnu pozornosť na domácich hudobných festivaloch a prehliadkach, zaujala vysokou úrovňou skladateľského remesla, extrémnou expresiou, autorskou interpretačnou naliehavosťou i osobnostným gestom. Stála pritom v opozícii voči domácej tvorbe; kým domáca skladateľská škola je dlhodobo sústredená najmä na logický aspekt kompozície, ruská škola bazíruje popri ňom aj na hlbokom psychologickom poňatí*

hudby, ktoré kladie hlavný dôraz na nosnosť ideí a časovú dramaturgiu celku,“ napísal o Iršaiovej hudbe jeho kolega, skladateľ Vladimír Godár a mnohé z týchto charakteristík sú prítomné aj vo festivalovej premiére. Kompozícia **Dark Side of Contemplation**, s obsahom indikovaným už v názve skladby, sa dialogicky rozvíja z motivického jadra tvoreného rytmizovaným intervalom čistej kvinty. Priezračný zvuk skladby začínajúcej v piáne postupne narúšajú chromatika a disonancie, oblúčková forma diela vrcholí vo forte fortissimo, v ktorom sa pôvodný sextolový pohyb v tempo rubato mení na dramatickú pulzáciu podporenú rytmickými ostinantami a expresívne znejúcimi kvartovými akordmi a sekundovými súzvukmi. Po expresívnom klimaxe, nasleduje dynamický zlom, po ktorom sa hudba postupne vracia do atmosféry úvodu. Znie podobne ako začiatok skladby, no po skúsenosti s „temnou, odvrátenou stránkou kontemplácie“ ju vnímame inak.

„K ťažiskovým dielam programu pre Bratislavské hudobné slávnosti od začiatku patrila **Cikkerova Slovenská suita pre dva klavíry**, ktorá vznikla pred osemdesiatimi rokmi a ktorú sme mali možnosť s Jakubom Čižmarovičom spolu nahráť i viackrát uviesť,“ hovorí Jordana Palovičová o diele, ktoré koncert uzatvára a dodáva, že Ján Cikker venoval klavírnú verziu suity Rudolfovi a Sylvii Macudzińským, pričom Rudolf Macudziński (1907 – 1986), skladateľ a ako interpret i pedagóg významná postava slovenského klavírneho umenia, je tiež autorom úpravy **Troch skladieb pre dva klavíry Dezidera Kardoša**, ktorá vznikla so súhlasom autora. „Tri skladby z roku 1947 vznikli v druhom polčase Kardošovho východoslovenského rozhlasového pôsobenia, ktoré vystriedal po návrate do Bratislavy post riaditeľa Slovenskej filharmónie a pedagogická práca na VŠMU. Prekvapivo sa v nich primárne neodrážajú ľudové motívy, ale inšpirácia svetovou literatúrou. Do popredia vystupuje akcent na sónickosť a drsná expresivita. Pôvodná verzia cyklu bola určená pre husle a klavír. Oproti originálu Macudziński faktúru Troch skladieb značne zhustil, doplnil ju o početné unisoná, intervalové a akordické štruktúry, vypätejšiu dynamiku,“ hovorí klaviristka.

Palovičová dáva na tvorbu slovenských skladateľov dôraz aj vo svojej pedagogickej činnosti na VŠMU. Z bulletinu k projektu Česko-slovenská hudba pochádza aj jej zasvätený text o Cikkerovej klavírnej tvorbe, ktorej sa systematicky venuje ako interpretka: *„Nestor slovenskej hudby a ďalší dlhoročný pedagóg našej alma mater Ján Cikker mal k svetu čiernobielych klávesov blízko už od detstva vďaka matke – učiteľke klavíra. Počas kompozičných štúdií v Prahe na Majstrovskej škole v triede Vítězslava Nováka rozvíjal svoj pianistický talent pod vedením Ruženy Kurzovej. Manželka známeho klavírneho profesora Viléma Kurza dokonca nadšene pobádala Cikkera na profesionálnu dráhu klaviristu. V skladateľskej rovine sa Cikkerova láska ku klavíru premietla do diela rozsahom síce nevelkého, no z kompozičného a formového hľadiska širokospektrálneho a mimoriadne sugestívneho. Zahŕňa cykly (Sonatina, Čo mi deti rozprávali, Tatranské potoky), variačné formy i samostatne stojace útvary, diela pre sólo klavír, klavírne duo (Dupák) i koncertantné formy (Concertino). Slovenská suita, op. 22, pôvodne písaná pre veľký orchester, vznikala v auguste až októbri 1943. Zračí sa v nej inšpirácia ľudovou melodikou (Jano, Jano, ty si zbojník s imitáciou cifrovania cigánskych hudobníkov z Poník), resp. milovanou prírodou (Na zelenej lúčke s citáciou ľudovej piesne Hrach sa mi neurodil), inklinácia k impresionizmu (Milá moja, kde si?), ale aj ľúbostné očarenie Cikkera profesorkou francúzštiny Danicou Országhovou (Sivé očka, biele líčka) a citlivá introspektívna stránka autora (Keď srdiečko pobolieva). Suita sa dočkala premiéry vo Vládnej budove 14. apríla 1944 pod taktovkou chorvátskeho dirigenta Krešimíra Baranoviča. Jej národný kolorit, tak dôležitý v neľahkých vojnových časoch, si vyslúžil ovácie publika i kritiky: „... svieža hudba, plná životného optimizmu, ospevujúca čaro mladej lásky, je dôkazom, že v Cikkerovi máme nadaného a vari najšlovenskejšieho skladateľa.“ Úpravu pre dva klavíry dedikoval Sylvii a Rudolfovi Macudzińskim, ktorí skladbu bezprostredne po vojne nahráli pre rozhlas. Pre vtedajšie politické problémy Macudzińského však na nahrávke oficiálne figuroval autor. Podmanivé dielo prinieslo Cikkerovi spolu so symfonickou básňou Vojak a matka (Boj) v roku 1945 Slovenskú národnú cenu.“*

Andrej Šuba

Jordana Palovičová

© Ivona Orešková

„nie raz na koncertnom pódiu uchvátila šírkou a nárokmi svojho repertoáru“ (operaslovakia)

Palovičová študovala na Konzervatóriu v Bratislave (J. Mašinda), VŠMU (D. Varínska), Royal College of Music v Londýne (Y. Solomon) a na Musikhochschule Lübeck v Nemecku (J. Tocco). V rámci medzinárodných majstrovských kurzov spolupracovala s ďalšími významnými pedagógmi (L. Berman, G. Sándor, E. Indjić, J. Wijn, A. Bertonecelj, M. Lapšanský, P. Toperczer). V súčasnosti pôsobí ako docentka na Katedre klávesových nástrojov HTF VŠMU v Bratislave.

Podstatnú súčasť jej repertoáru predstavuje tvorba slovenských autorov. Pri príležitosti 100. výročia narodenia Jána Cikkeru nahrála pre Hudobné centrum CD s jeho sólovou klavírnou tvorbou, ktoré do svojho katalógu zaradila aj londýnska spoločnosť Toccata Classics. Ako sólistka Štátneho komorného orchestra Žilina pod taktovkou Olivera Dohnányiho realizovala nahrávku Cikkerovho Concertina pre klavír a orchester, op. 20. K Cikkerovej tvorbe sa vrátila opäť v rámci CD Ján Cikker. Inštrumentálna tvorba, kde v podaní dua s Jakubom Čižmarovičom zaznieva Slovenská suita pre dva klavíry, op. 22. Aj za tieto umelecké počiny jej bola v roku 2016 udelená „Cena Jána Cikkeru“ za aktívne šírenie tvorby skladateľa. Najnovšia nahrávka vydavateľstva Hudobný fond TAORA v spolupráci s Ivanom Palovičom je venovaná tvorbe Ľuboša Bernátha. S ohlasom odbornej verejnosti sa stretol aj jej profilový album IMAGES vzdávajúci hold hudbe Claudea Debussyho, Franza Schuberta a C. Ph. E. Bacha. Participovala taktiež na súbornej

nahrávke Suchoňových klavírných diel, kde uviedla o. i. premiérovú nahrávku Rapsodickej suity vo verzii pre dva klavíry (Z. Manera Biščáková).

Jordana Palovičová sa predstavila v rámci mnohých festivalov a koncertných cyklov doma i v zahraničí ako napr. BHS, Melos-Étos, Nová slovenská hudba, Košická hudobná jar, Večery Rádia Devín, Hammerklavier festival, Konvergenzie, Viva Musica!, Albrechtina, (Ne)známa hudba, Dni hudby Felixa Mendelssohna-Bartholdyho, Harmonie Starego Miasta, Duettissimo!, Cambra de Música, Cheltenham International Festival of Music, Sibelius Week, Vent d'Est – Vent d'Ouest a ďalšie.

V oblasti komornej hry spolupracuje so širokým spektrom partnerov: Garth Knox, Juan-Miguel Hernandez, Vladimir Mendelssohn, Ivan Palovič, Maxim Rysanov, Robert Cohen, Andrej Gál, Jozef Lupták, Isabelle van Keulen, Milan Paľa, Juraj Tomka či so súbormi Moyzesovo kvarteto a Solamente Naturali.

Jakub Čižmarovič

© Alexander Trizuljak

sa hre na klavíri začal venovať až ako deväťročný, ale vďaka výnimočnému talentu dosiahol svoje prvé úspechy už o dva roky neskôr. Získal 1. ceny na klavírných súťažiach v Kolíne a v Münsteri. Jeho razantný vývoj pokračoval ďalšími oceneniami, v roku 1998 bol finalistom Steinway súťaže v Berlíne, ako aj medzinárodnej klavírnej súťaže Carl Czerny v Prahe. V roku 1999 zvíťazil na najvýznamnejšej celonemeckej súťaži pre mládež Jugend musiziert.

Rad úspechov mladého klaviristu pokračoval ďalej i na medzinárodných klavírných súťažiach: 1. cena v kategórii klavír a titul absolútneho víťaza medzinárodnej hudobnej súťaže International Music Festa Ueda v japonskom Nagane (2001), víťazstvo na medzinárodnej klavírnej súťaži V. Premio Internazionale di interpretazione pianistica Giuliano Pecar (Taliansko, 2005) a ďalšie.

Študoval v Hannoveri (K.-H. Kämmerling), Kolíne nad Rýnom (P. Gililov) a Mozarteum Salzburg (J. Rouvier). Doktorandské štúdium absolvoval pod vedením Mariána Lapšanského. Dnes sám vyučuje na VŠMU. Absolvoval majstrovské kurzy u osobností ako L. Berman, E. Indjic, D. Bashkirov, R. Levin, A. Bonatta, V. Ashkenazy, C. Katsaris či Z. Kocsis, ktoré boli takisto pre mladého umelca veľkým umeleckým impulzom.

Ako sólista s orchestrom vystupoval už ako 13-ročný. V šesnástich debutoval v Kolínskej filharmónii s Gürzenich Orchestra Köln (J. Conlon) interpretáciou Chopinovho Klavírneho koncertu č.1 e mol. Jakub Čížmarovič sa ako sólista predstavil s mnohými orchestrami: WDR Rundfunkorchester, Staatskapelle Halle, Westdeutsche Sinfonia, Bergische Symphoniker, Neubrandenburger Philharmonie, Nordwestdeutsche Philharmonie, Orchestre Philharmonique de Liege, Korean Symphony Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra ako i svetoznámy Chicago Symphony Orchestra. Vystúpil na mnohých významných festivaloch: Ravinia Festival (USA), Nagano Music Festa (Japan), Music Festival Biarritz (Francúzsko), Orpheo Festival (Holandsko), Klavierfestival Ruhr, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, Braunschweig Classix Festival, Best of NRW či Sommerclassics (Nemecko).

Nahrával pre nemecký rozhlas WDR. Vo Francúzsku mu vydali Live CD s dielami S. Prokofieva. Jeho debutový album Schumann/Liszt realizoval pre spoločnosť BMG Arte Nova Classics, odborná kritika ho zaň zaradila medzi najväčšie talenty svojej generácie. Pre slovenské vydavateľstvo Diskant nahral tri Mozartove klavírne koncerty.

PONDELOK 2. 10.

19. 30 Koncertná sieň Slovenskej filharmónie

Filharmónia Brno

Slovenský filharmonický zbor

Dennis Russell Davies | dirigent

Jan Rozehnal | zbormajster

Polina Osetinskaya | klavír

Anthony Philip Heinrich

The Wild Wood Spirit's Chant (Spev duchov divokého lesa)

Ludwig van Beethoven

Fantázia pre klavír, zbor a orchester c mol, op. 80

Arvo Pärt

Credo pre klavír, zbor a orchester

Alexander Skriabin

Symfónia č. 5 Prometheus:

Poéma ohňa, pre klavír, zbor a orch., op. 60

DEVIN.RTVS.SK

Ars musica

KAŽDÝ PRACOVNÝ DEŇ 10.00

Exkluzívne koncerty zo sveta

PONDELOK 19.00

Veľké hudobné diela

ŠTVRTOK 20.30

Koncertné Rádio Devín

PIATOK 19.00

Operné Rádio Devín

SOBOTA 19.00

Hudobný život

Jediný odborný mesačník
pre klasickú hudbu a jazz
Vychádza od roku 1969

www.hudobnyzivot.sk

- predaj tlačeneho časopisu
- predaj elektronickej verzie (pdf)
- objednanie predplatného

www.facebook.com/HudobnyZivot
www.hc.sk

**Hlavný usporiadateľ Slovenská filharmónia
z poverenia a s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR**

Zážitku nad 58. ročníkom BHS prevzala Silvia Hroncová, ministerka kultúry

BHS člen Európskej asociácie festivalov

Generálny partner BHS

Hlavný partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00

a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk

predaj vstupeniek on-line: www.bhsfestival.sk | www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Výtvarné dielo na obálke: Ľudovít Hološka, akademický maliar

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová a Manažment BHS

Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

Foto © Michael Durczok, Súľovské skaly

Energia. Ľudia. Krajina.

